

การวิเคราะห์ความเสี่ยงการดำเนินงาน
หรือการปฏิบัติหน้าที่ ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต
หรือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและ
ผลประโยชน์ส่วนรวม

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

จัดทำโดย

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

**การวิเคราะห์ความเสี่ยงการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต
หรือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563**

ความเป็นมา

สำนักประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช. ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA ซึ่งเป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการป้องกันการทุจริตโดยการประเมินความเสี่ยงการทุจริตถือเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการประเมิน โดยหน่วยงานต้องมีการประเมินความเสี่ยงของการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตหรือก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม เพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสและการป้องกันการทุจริต

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตตระหนักและให้ความสำคัญของการป้องกันการทุจริตในมหาวิทยาลัย จึงได้วิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่จะอาจก่อให้เกิดการทุจริตหรือก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

กระบวนการและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีกระบวนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน (Internal Environment) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร และรวมไปถึงสภาพแวดล้อมภายในที่จะกำหนดพื้นฐานให้บุคลากรในองค์กรควบคุมและดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลตามหน้าที่และความรับผิดชอบ

2. การกำหนดวัตถุประสงค์และการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting ขั้นตอนแรกสำหรับกระบวนการบริหารความเสี่ยง องค์กรควรมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ และเป็นความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้

3. การระบุความเสี่ยงระดับองค์กร (Event Identification ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง และปัจจัยเสี่ยง (ต้นเหตุของความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องกับงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบต่อการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

4. การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยงระดับองค์กร (Risk Evaluation) เป็นการวิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

5. การตอบสนองต่อความเสี่ยง (Risk Response เป็นการนำกลยุทธ์ มาตรการ หรือแผนงาน มาใช้ปฏิบัติในสำนัก/ศูนย์/กอง/หน่วยงานระดับกอง เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood หรือลดความเสียหายของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) จากการดำเนินงานตามแผนงาน/

งาน/โครงการ/กิจกรรมที่ยังไม่มีกิจกรรมควบคุมความเสี่ยง หรือที่มีอยู่แต่ยังไม่เพียงพอ แล้วนำมาวางแผนจัดการความเสี่ยง

5.1 การจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนหรือนำมาผสมผสานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารผู้รับผิดชอบ โดยสามารถจัดแบ่งวิธีจัดการได้หลายวิธี ดังนี้

1 การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance เป็นการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างระบบควบคุม แต่อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานเลือกที่จะบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ ก็จะต้องมีการติดตามเฝ้าระวังความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

2 การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction เป็นการปรับปรุงระบบการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood หรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact ให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้ เช่น การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3 การกระจายความเสี่ยงหรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing เป็นการกระจาย หรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัย/ประกันทรัพย์สินกับบริษัทประกัน หรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

4 การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance เป็นการจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง มาก และหน่วยงานไม่อาจยอมรับความเสี่ยงได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกงาน/โครงการ/กิจกรรมที่จะก่อให้เกิด ความเสี่ยงนั้นไป

5.2 การประเมินมาตรการควบคุมเป็นการประเมินกิจกรรมการควบคุมที่ควรจะมีหรือมีอยู่แล้วว่า สามารถช่วยควบคุมความเสี่ยงหรือ ปักจายเสี่ยงได้อย่างเพียงพอหรือไม่ หรือเกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการควบคุมเพียงใดเพื่อให้มั่นใจได้ว่า จะสามารถควบคุมความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปการปฏิบัติงานจะต้องมีการควบคุมโดยธรรมชาติของการดำเนินงานอยู่แล้ว เช่น การอนุมัติ การลงความเห็น การตรวจสอบ การทบทวนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การจัดการทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ของบุคลากร เป็นต้น ทั้งนี้มีการแบ่งประเภทการควบคุมไว้ ๔ ประเภท คือ

1 การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

2 การควบคุมเพื่อให้อัตราพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

3 การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

4 การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไข ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดเพลิงไหม้ เป็นต้น

6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) หมายถึง นโยบายและกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการจัดการความเสี่ยง โดยกิจกรรมการควบคุมอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โครงสร้าง และวัฒนธรรมองค์กร สิ่งสำคัญประการหนึ่งต่อกิจกรรมการควบคุม คือ การกำหนดบุคลากรภายในองค์กรเพื่อรับผิดชอบในการพิจารณาประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และพิจารณา การปฏิบัติเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยง ทั้งนี้การกำหนดกิจกรรมการควบคุมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยง มีองค์ประกอบ ดังนี้

- 6.1 นโยบายการบริหารความเสี่ยง
- 6.2 วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง
- 6.3 โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง
- 6.4 หน้าที่และความรับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

7. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) ลำดับขั้นตอนนี้ถือว่ามีความสำคัญ เพราะจะเป็นส่วนที่จะช่วยสนับสนุนในทุก ๆ องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยภายในองค์กร (Internal Environment) อันเป็นรากฐานที่สำคัญขององค์ประกอบอื่น เพราะจะมีส่วนช่วยทำให้บุคลากรในองค์กรได้ทราบถึงทิศทางการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนถือเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กรอีกทางหนึ่งด้วย

8. การติดตามและการประเมินผล (Monitoring) เป็นการติดตามประเมินผลภายหลังจากได้ดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ ทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการกับความเสี่ยง รวมถึงค่าใช้จ่ายของการควบคุมมีความเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง โดยสามารถติดตามผลได้ใน 2 ลักษณะ คือ

(1) การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น การติดตามเป็นรายครั้งเป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว หากองค์กรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

(2) การติดตามผลในระหว่างการทำงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามปกติของหน่วยงาน โดยมากมักอยู่ในรูปกิจกรรมการบริหารและการกำกับดูแลตามหน้าที่ประจำของบุคลากร เช่น การเปรียบเทียบ การสอบย้อน การสอบทานงานตามสายการบังคับบัญชา เป็นต้น

เกณฑ์การพิจารณาระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact

และระดับของความเสียหาย (Degree of Risk) โดยแต่ละหน่วยงานจะต้องกำหนดเกณฑ์ของหน่วยงานขึ้น ซึ่งสามารถ กำหนดเกณฑ์ได้ทั้งเกณฑ์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมใน หน่วยงานและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารของหน่วยงาน โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับ หน่วยงาน ที่มีข้อมูลตัวเลขหรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลเชิงพรรณนา ไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานตามคู่มือการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่นำมา พิจารณา มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะมีการพิจารณาหาระดับของโอกาสที่จะเกิด ดังนี้

ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่
1	น้อยมาก	5 ปี ต่อ ครั้ง (หรือ คาดว่า ไม่น่าจะเกิดขึ้น)
2	น้อย	2 - 3 ปี ต่อ ครั้ง (หรือ คาดว่า มีโอกาสเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย)
3	ปานกลาง	1 ปี ต่อ ครั้ง (หรือ ไม่แน่ใจว่าจะเกิดขึ้น)
4	สูง	เกิดขึ้นเดือนละครั้ง (หรือ คาดว่า น่าจะเกิดขึ้น)
5	สูงมาก	เกิดขึ้นตลอดเวลาในการปฏิบัติงาน (หรือ คาดว่าเกิดขึ้นแน่นอน)

หรือ

ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่
1	น้อยมาก	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในองค์กร และมีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control ที่ป้องกันไว้แล้ว อย่างมีประสิทธิภาพ
2	น้อย	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกองค์กร แต่องค์กรมีกลยุทธ์ในการควบคุม ภายใน (Internal Control ที่ป้องกันไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
3	ปานกลาง	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกองค์กร ควบคุมไม่ได้ แต่องค์กร ไม่แน่ใจในประสิทธิภาพในการป้องกันของกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control
4	สูง	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกองค์กร ควบคุมไม่ได้ ในขณะที่องค์กร มีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control แต่มีประสิทธิภาพ ยังไม่เพียงพอที่จะรองรับผลกระทบเชิงลบที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กร
5	สูงมาก	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกองค์กร ควบคุมไม่ได้ ในขณะที่องค์กร ไม่มีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control ในการป้องกันเหตุการณ์เชิงลบ นั้น และคาดว่าเหตุการณ์ข้างต้นเกิดขึ้นในอนาคตแน่นอน

ระดับผลกระทบ (Impact) (ความรุนแรง) ที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคาดคะเนว่าจะเกิด เหตุการณ์ นั้น ๆ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเกิดผลกระทบ (ความรุนแรง) กับสิ่งต่าง ๆ และความเสียหายที่เกิดขึ้น

ระดับ	ระดับผลกระทบ	รายละเอียด
1	น้อยมาก	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน มหาวิทยาลัย และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2	น้อย	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากร ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน แต่คาดว่าจะมีระบบควบคุมภายในที่ป้องกันไว้อย่างเข้มแข็งแล้ว จนพฤติกรรมนี้ไม่น่าจะสามารถแปลงวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีตามบริบทของมหาวิทยาลัยได้
3	ปานกลาง	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากร ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานมหาวิทยาลัย ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าว จนอาจเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีตามบริบทของมหาวิทยาลัย
4	ค่อนข้างรุนแรง	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรส่งผลเชิงลบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย ต่อมุมมองของสังคมภายนอกในวงกว้าง จนอาจขัดขวางและลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
5	รุนแรงมาก	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรส่งผลเชิงลบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัยต่อมุมมองของสังคมภายนอกในวงกว้าง จนอาจขัดขวางและลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และกระทบต่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดระดับของความเสี่ยงและเกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยง ดังนี้

- 1) ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง (Likelihood และผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดระดับของความเสี่ยง เป็น 4 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ ดังนี้

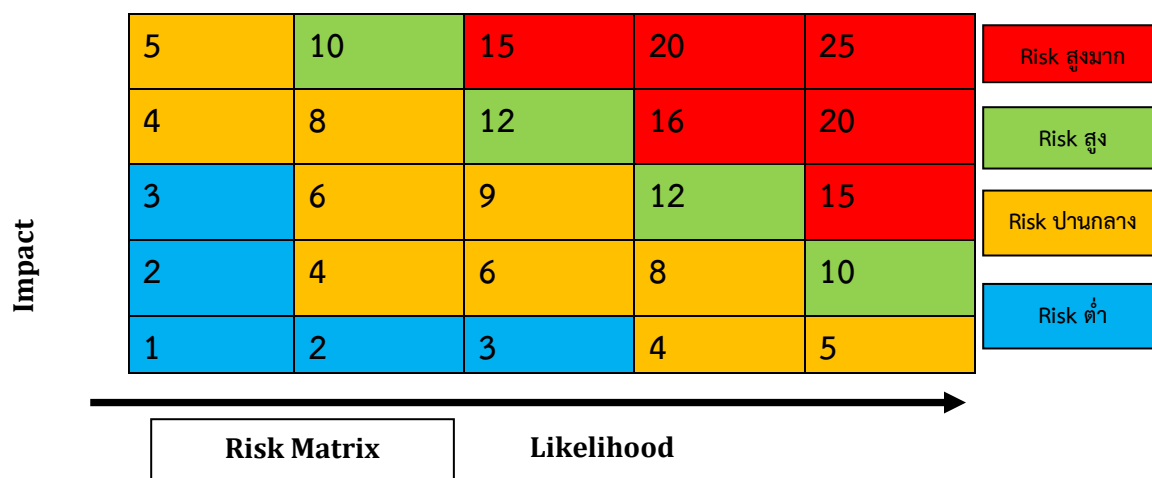
ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Degree of Risk

=

Impact x Likelihood

2 เกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยง ซึ่งมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดเกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยงออกเป็น ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้

เกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต		
ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
สูงมาก	15 - 25	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที
สูง	10 - 14	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ต่อไป
ปานกลาง	4 - 9	ระดับที่พอยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเคลื่อนย้ายไปยังระดับที่ยอมรับไม่ได้
ต่ำ	1 - 3	ระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยงไม่ต้องการจัดการเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต
หรือทำให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

ประเด็นความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง/ การควบคุมที่มีอยู่	ค่าระดับความเสี่ยง โอกาส (L) X ผลกระทบ (I)	วิธีการจัดการความเสี่ยง
การปฏิบัติงานที่ผิดพลาดไปจากกฎหมาย กฎระเบียบนั้นๆ โดยเฉพาะการเบิกจ่ายและการจัดซื้อจัดจ้างที่นำไปสู่ช่องว่างที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต หรือประพตมิชอบในอนาคต	1. การพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสพการณ์ในการปฏิบัติงาน สำหรับผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะงาน การเบิกจ่ายและการจัดซื้อจัดจ้าง ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎระเบียบ ด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ 2. การเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างของมหาวิทยาลัยต่อสาธารณชนส่งเสริมการตรวจสอบความโปร่งใสที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้	1. มีการเผยแพร่ กฎหมาย กฎระเบียบ โดยเฉพาะการเบิกจ่ายและการจัดซื้อจัดจ้างผ่านช่องทาง Social Media ของมหาวิทยาลัย 2. การจัดทำสื่อหรือการแลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกัน Compliance Risk ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล	ก่อนการบริหารความเสี่ยง 3 (L) X 4 (I) = 12 (ระดับสูงมาก) หลังการบริหารความเสี่ยง 2 (L) X 4 (I) = 8 (ระดับปานกลาง)	1. จัดกิจกรรมการเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างของมหาวิทยาลัยต่อสาธารณชน

ประเด็นความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง/ การควบคุมที่มีอยู่	ค่าระดับความเสี่ยง โอกาส (L) X ผลกระทบ (I)	วิธีการจัดการความเสี่ยง
การผลักดันวัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยไปสู่วัฒนธรรมที่บุคลากรมีความตระหนักด้านการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการที่นำไปสู่องค์กรธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน	1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรหน่วยงานและส่วนงานของมหาวิทยาลัยในการมีบทบาทป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการที่นำไปสู่องค์กรธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน 2. การมีส่วนร่วมของบุคลากรหน่วยงานและส่วนงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดทิศทาง นโยบาย กลยุทธ์ในการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการที่นำไปสู่องค์กรธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน 3. การมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือ การมีส่วนร่วมกับภาคส่วนในสังคมที่ส่งเสริมพลังขององค์กรในการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิ	1. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบและมีช่องทางการร้องเรียนของมหาวิทยาลัยที่เป็นรูปธรรม	ก่อนการบริหารความเสี่ยง 2 (L) X 5 (I = 10 (ระดับสูง) หลังการบริหารความเสี่ยง 2 (L) X 4 (I = 8 (ระดับปานกลาง)	1. จัดโครงการที่ส่งเสริมจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัย 2. จัดกิจกรรมการจัดทำมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสในมหาวิทยาลัย 3. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลเมืองไทยและพลเมืองที่ดี เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4. ร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต 5. โครงการเสริมสร้างวัฒนธรรมการป้องกันและการต่อต้านการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 6. กิจกรรมการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ประเด็นความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง/ การควบคุมที่มีอยู่	ค่าระดับความเสี่ยง โอกาส (L) X ผลกระทบ (I)	วิธีการจัดการความเสี่ยง
	ขอบในระบบราชการที่นำไปสู่ องค์การธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน			7. กิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 8. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดำเนินงานตามเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) 9. การดำเนินงานของคณะทำงานการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563